

Seeren og Kong Flaakon

Døbt i Danmark skal han stige
op at stjerne Kærges Rige.

Saa sang den Seer, saa kvad den Skjald
i Guldaldrens=meergentime:

i Danevang døbt han stige skal
fra Vikingefærd til Kongehal,
mens Nidaros' Klakker kime.

Og Seeren slog den streng af Guld;
Den havde saa dyb en tone:
en Abling af Danmarks Viking-kuld,
hvem Bæren er blid og Lykken huld,
skal arve Flaarfugers Trone.

Og Danmark fastret et Viking-kuld
de Svaner for vidt om Lande,
de vandt sig Kangekroner af Guld,
dem Bæren var blid og Lykken huld
paa fagre, fremmede Strande.

Langst Seeren sang. - Fast hundrede Aar
er rundene i Glemmelens vaar;
Men se, for Skjæret i Norig staar
Kong Flaakon, lys som en Ask om Hvar
i Sjølund's grønnende Skove.

45

467

Hil sidde du da, o Danmarks Søn,
paa Adelsmændenes Trone!

Og duve Snekken i Stormgangs-drøn,
holt fast ved Trygvadens Kange-bøn,
julelen i Norges Krone!